

ΟΔΗΓΙΑ 2001/52/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Ιουλίου 2001

για την τροποποίηση της οδηγίας 95/31/ΕΚ για τη θέσπιση ειδικών κριτηρίων καθαρότητας για τα γλυκαντικά που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 89/107/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα πρόσθετα που μπορούν να χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα τα οποία προορίζονται για την ανθρώπινη διατροφή⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο α),

Μετά από διαβούλευση με την επιστημονική επιτροπή τροφίμων,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 94/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1994, για τα γλυκαντικά που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα⁽³⁾ όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 96/83/ΕΚ⁽⁴⁾, περιέχει κατάλογο με τις ουσίες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως γλυκαντικά στα τρόφιμα.
- (2) Η οδηγία 95/31/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση ειδικών κριτηρίων καθαρότητας για τα γλυκαντικά που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/51/ΕΚ⁽⁶⁾, καθορίζει τα κριτήρια καθαρότητας για τα γλυκαντικά που αναφέρονται στην οδηγία 94/35/ΕΚ.
- (3) Είναι αναγκαίο, υπό το πρίσμα της τεχνικής προόδου, να τροποποιηθούν τα κριτήρια καθαρότητας που θεσπίζονται στην οδηγία 95/31/ΕΚ για τη μαννιτόλη (Ε 421) και το ακεσουλφαμικό κάλιο (Ε 950).
- (4) Είναι αναγκαίο να ληφθούν υπόψη οι προδιαγραφές και οι αναλυτικές τεχνικές για τα γλυκαντικά όπως καθορίζονται στον Codex Alimentarius της μεικτής επιτροπής εμπειρογνομώνων FAO/ΠΟΥ για τα πρόσθετα τροφίμων (JECFA).
- (5) Επομένως, είναι αναγκαία η τροποποίηση της οδηγίας 95/31/ΕΚ.

- (6) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής τροφίμων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στο παράρτημα της οδηγίας 95/31/ΕΚ, το κείμενο που αφορά τις ουσίες Ε 421 μαννιτόλη και Ε 950 ακεσουλφαμικό κάλιο αντικαθίσταται από το κείμενο του παραρτήματος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2002. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 3 Ιουλίου 2001.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 27.

⁽²⁾ ΕΕ L 237 της 10.9.1994, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 237 της 10.9.1994, σ. 3.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 48 της 19.2.1997, σ. 16.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 178 της 28.7.1995, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 198 της 4.8.2000, σ. 41.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«E 950 ΑΚΕΣΟΥΛΦΑΜΙΚΟ ΚΑΛΙΟ

Συνώνυμα	Ακεσουλφαμικό κάλιο, άλας καλίου του 3,4-διυδρο-6-μεθυλ-1,2,3-οξαθειαζιν-4-ονο-2,2-διοξειδίου
Ορισμός	
Χημική ονομασία	Άλας καλίου του 6-μεθυλ-1,2,3-οξαθειαζιν-4(3H)-ονο-2,2-διοξειδίου
EINECS	259-715-3
Χημικός τύπος	C ₄ H ₄ KNO ₄ S
Μοριακό βάρος	201,24
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε C ₄ H ₄ KNO ₄ S, 99 % επί ξηρού
Περιγραφή	Άοσμη, λευκή, κρυσταλλική σκόνη. Περίπου 200 φορές γλυκύτερο από τη σαχαρόζη.
Αναγνώριση	
A. Διαλυτότητα	Πολύ ευδιάλυτο στο νερό, πολύ λίγο διαλυτό σε αιθανόλη
B. Απορρόφηση στο υπεριώδες	Μέγιστο απορρόφησης στα 227 ± 2nm για διάλυμα 10 mg σε 1 000 ml νερό
Γ. Θετική δοκιμή για κάλιο	Ικανοποιεί τη δοκιμή (ελέγξτε το λαμβανόμενο κατάλοιπο με ανάφλεξη 2 g του δείγματος)
Δ. Δοκιμή καθίζησης	Προσθέστε λίγες σταγόνες διαλύματος 10 % κοβαλτιεξανιτρώδους νατρίου σε διάλυμα που περιέχει 0,2 g δείγματος, 2 ml οξικού οξέος και 2 ml νερού. Παράγεται κίτρινο ίζημα
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	1 % (105 °C, 2 ώρες) κατ' ανώτατο όριο
Οργανικές προσμίξεις	Ικανοποιεί τη δοκιμή για 20 mg/kg συστατικών ενεργών στο υπεριώδες
Φθοριούχα	3 mg /kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
E 421 Μαννιτόλη	
1. Μαννιτόλη	
Συνώνυμα	D-μαννιτόλη
Ορισμός	Παρασκευάζεται με καταλυτική υδρογόνωση διαλυμάτων υδρογονανθράκων που περιέχουν γλυκόζη ή/και φρουκτόζη
Χημική ονομασία	D-μαννιτόλη
EINECS	200-711-8
Χημικός τύπος	C ₆ H ₁₄ O ₆
Μοριακό βάρος	182,2
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε D-μαννιτόλη 96,0 % και μέγιστη περιεκτικότητα 102 % επί ξηρού
Περιγραφή	Λευκή, άοσμη, κρυσταλλική σκόνη
Αναγνώριση	
A. Διαλυτότητα	Διαλυτή στο νερό, πολύ λίγο διαλυτή σε αιθανόλη, πρακτικώς αδιάλυτη σε αιθέρα
B. Περιοχή τήξεως	Μεταξύ 164 και 169 °C
Γ. Χρωματογραφία λευκής στιβάδας	Ικανοποιεί τη δοκιμή
Δ. Ειδική στροφική ικανότητα	[α] _D ²⁰ : + 23° έως + 25° (βορικό διάλυμα)
E. pH	Μεταξύ 5 και 8
	Προστίθεται 0,5 ml κεκορεσμένου διαλύματος χλωριούχου καλίου σε 10 ml διαλύματος 10 % βάρους διαλυμένης ουσίας/συνολικό όγκο και στη συνέχεια μετράται το pH

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση	0,3 % (105°C, 4 ώρες) κατ' ανώτατο όριο
Ανάγοντα σάκχαρα	3,3 % (εκφρασμένα σε γλυκόζη) κατ' ανώτατο όριο
Ολικά σάκχαρα	1 % (εκφρασμένα σε γλυκόζη) κατ' ανώτατο όριο
Θεική τέφρα	0,1 % κατ' ανώτατο όριο
Χλωριούχα	70 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Θειικά	100 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Νικέλιο	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

2. Μαννιτόλη παρασκευαζόμενη με ζύμωση**Συνώνυμα**

D-μαννιτόλη

ΟρισμόςΠαρασκευάζεται με ασυνεχή ζύμωση κάτω από αερόβιες με τη χρήση συμβατικού στελέχους του ζυμομύκητα *Zygosaccharomyces rouxii*

Χημική ονομασία

D-μαννιτόλη

EINECS

200-711-8

Χημικός τύπος

C₆H₁₄O₆

Μοριακό βάρος

182,2

Δοκιμασία

Ελάχιστη περιεκτικότητα 99 % επί ξηρού

Περιγραφή

Λευκή, άοσμη, κρυσταλλική σκόνη

Αναγνώριση

Α. Διαλυτότητα

Διαλυτή στο νερό, πολύ λίγο διαλυτή στην αιθανόλη, πρακτικώς αδιάλυτη σε αιθέρα

Β. Περιοχή τήξεως

Μεταξύ 164 και 169 °C

Γ. Χρωματογραφία λεπτής στιβάδας

Ικανοποιεί τη δοκιμή

Δ. Ειδική στροφική ικανότητα

[α]_D²⁰: + 23° έως + 25° (βορικό διάλυμα)

Ε. pH

Μεταξύ 5 και 8

Προστίθεται 0,5 ml κεκορεσμένου διαλύματος χλωριούχου καλίου σε 10 ml διαλύματος 10 % βάρους διαλυμένης ουσίας/συνολικό όγκο του δείγματος και στη συνέχεια μετράται το pH

Καθαρότητα

Αραβιτόλη	0,3 % κατ' ανώτατο όριο
Απώλεια κατά την ξήρανση	0,3 % (105 °C, 4 ώρες) κατ' ανώτατο όριο
Ανάγοντα σάκχαρα	3,3 % (εκφρασμένα σε γλυκόζη) κατ' ανώτατο όριο
Ολικά σάκχαρα	1 % (εκφρασμένα σε γλυκόζη) κατ' ανώτατο όριο
Θεική τέφρα	0,1 % κατ' ανώτατο όριο
Χλωριούχα	70 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Θειικά	100 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Αερόβια μεσοφιλικά βακτήρια	10 ³ g κατ' ανώτατο όριο
Κολοβακτηρίδια	Απουσία σε 10 g
Salmonella	Απουσία σε 10 g
E. coli	Απουσία σε 10 g
Staphylococcus aureus	Απουσία σε 10 g
Pseudomonas aeruginosa	Απουσία σε 10 g
Μούχλες	Όχι περισσότερες από 100/g
Ζυμομύκητες	Όχι περισσότεροι από 100/g»